

PROJECT Jongeren helpen mee met de sloop van woningen in Kerkrade-West

Lekker slopen, maar dan wel legaal

Ze mogen met hamers en breekijzers zwaaien en krijgen er nog voor betaald ook. Alex Febo en Roy Weber zijn de eerste twee jongeren die meehelpen bij de sloop van woningen in Kerkrade-West.

door **Michiel Goertzen**

Op school tuurde Alex Febo (nee, geen familie van de snackbarfamilie) voortdurend naar de klok. Om te kijken hoe lang hij nog in de banken moest blijven zitten. In de sloopwoningen aan de Gladiolenstraat is nergens een klok te bekennen. De zeventienjarige jongen uit Eygelshoven mist het geen seconde. „Als je vier kozijnen eruit hebt geslagen, ben je al weer een uur verder. De tijd vliegt hier.” Alex zat op het Brandenbergcollege in Landgraaf. Maar dat was net te hoog gegrepen voor hem. Het niveau van de Praktijkschool in Heerlen was net te laag.

Een halfjaar geleden verliet hij de school zonder diploma of certificaat. „Ik wilde graag werken, bezig zijn. Ik ben een tijdje handlanger geweest in de bouw. En sinds anderhalve week zit ik hier. Dat bevalt prima. Het is niet niks, het is heel zwaar. Maar ook erg leuk.” Roy Weber (20) is zijn collega. De Kerkradenaar (‘ik woon vier straten verderop’) zat na het faillissement van het staalbedrijf waar hij werkte, vijf maanden thuis. „Het was crisis, daarom kreeg ik nergens werk. En omdat ik een stijl heb die niet overal past. Ik heb een hanenkam en werk nogal grof. Ik was gewend om met staal om te gaan.” In de sloopflats aan de Gladiolenstraat voelt het tweetal zich thuis. Alex: „Je hoeft in ieder geval niet bang te zijn dat je hier iets kapot maakt.”

Roy: „Je kunt je lekker uitleven. Dat is handig als je ADHD hebt zoals ik.”

Alex: „Als ik 's avonds klaar ben, heb ik geen puf meer om kattenkwaad uit te halen.” Het tweetal moet de leegstaande

Alex Febo (rechts) en Roy Weber aan het werk in een sloopwoning aan de Gladiolenstraat in Kerkrade.

foto **Arnaud Nilwik**

flats strippen. Met zware hamers en koevoeten. De houten kozijnen moeten eruit, net als de keukens en de deuren. Volgende week komt een gespecialiseerde ploeg om de

vloeren met daarin asbest te verwijderen. Als die klus geklaard is, halen Alex en Roy de zichtbare leidingen, verwarmingen en de plafonds er uit. Daarna komen de bulldozers

om de flats daadwerkelijk te slopen. Ze maken de gekste dingen mee op het terrein. „Twee woningen stonden nog vol met spullen”, vertelt Alex. „Met meubels, dozen

vol met cd's en dvd's. En een combimagnetron. Die hebben we aan een meneer uit de buurt gegeven. De rest is opgehaald door mensen die naar binnen kwamen om te kijken wat er nog lag. Er was zelfs een vrouw die de blikjes met eten meenam.”

Alex tikte een zo goed als nieuwe binnendeur op de kop. En Roy nam een laminaatvloer plank voor plank mee naar huis. De oudste van de twee wil het liefst in de sloopwereld werkzaam blijven. Maar dan wel met wat diploma's op zak. „Straks kunnen we een opleiding volgen. Dan hoop ik dat ik kraanmachinist kan worden. Dat lijkt me wel wat.”

Ook Alex ambieert een baan in de bouw. Maar dan als bouwer en niet als sloper. „Ik zou graag stukadoor willen worden. Van dat slopen krijg je pijn aan je armen.”